

& hic intellectus nostræ l. regiz vetus omnino efficitur ex illis verbis eiusdem, *por dezir que hallan vaca la possession de ellos, y que los herederos no la han tomado corporalmente*: ergo manifestè loquitur pœnaque eius locum habet, contra aliosque ipsos heredes, & non aduersus heredes: quibus prouidet in prædicta specie eadem lex ibi. *Y las justicias do esto acatçiere luego informados de la verdad pongan en la possession pacifica de los dichos bienes despues de la muerte del defuncto à los dichos sus herederos, procediendo en todo sumariamente sin figura de iuyzio, y hagan execucion de la pena sobre dicha con costas, y daños, y menoscabos que sobre de la dicha razon se refrecieren*. In summa hæres potest propria auctoritate adipisci possessionem hereditatis sibi de latè ex testamento, vel abintestato, quando illa est vacans, & à nemine possessa, cum heredes facti sumus in principio, ff. de ac-

quirenda possessione, tenentque plures, quos refert & sequitur Farinacius *vbi supra, num. 288*, secus si hereditaria bona ab alio possideantur, quia tunc hæres non potest propria auctoritate in eorum possessionem ingredi vt alios allegans tradit Farinacius *vbi supra, num. 289*. & pœna d.l. regiz locum habebit contra alios iniusta bona hereditaria propria auctoritate occupantes, vt prædiximus.

Fideicommissarius, an & quando res fideicommissio subiectas debeat capere de manu heredis, vel propria auctoritate possit eas occupare latè agit Farinacius *vbi supra, d. quest. 175, num. 290*, cum sequentibus, & *num. 305, cum sequentibus*, de usufructuario, & *num. 317, cum seqq. de legatario*, & in quam pœnam incidat propria auctoritate rem sibi legatam occupante vbi regulam negatiuam assignat cum pluribus ampliacionibus, & limitationibus.

FINIS TOMI PRIMI.

INDEX

INDEX RERVM
MEMORABILIVM,
QVÆ IN HOC PRIMO TOMO
PRAXIS CRIMINALIS CIVILIS,
& Canonicae continentur.

A

ABIURATI, qui dicuntur, & de eorum pœna, pagina ~~372~~ 372. n. 1.
Abiuratio quando debeat fieri publice, pagina 209, num. 24.
Abiuratio errorum coram quibus fieri debeat. p. 119, num. 26.
Abiurare hereticum errores quid sit, p. 118. à num. 15. ad num. 23.
Ablatio rei minima an sit furtum, pag. 257, num. 14.
Absolutus in foro conscientiz à blasphemia, an possit pro ea puniri in foro iudiciali. p. 160, num. 1, 2, 3, 4, & 5.
Accusationem, & inquisitionem simul posse concutere. p. 21, n. 7.
Accusationis remediùm in aliquibus Regnis externis esse extraordinarium, pagina 21, num. 6.
Accusatus post longum tempus alicuius facinoris mitius punitur. p. 296, n. 13.
Actio doli, quando competat. pagina 341, numero 12.
Actio furti non datur pro minima re sublata. p. 342, n. 17.
Actio furti an datur pro gallina. pagina 342, num. 18.
Actio furti an habeat locum, si commodatarius vtatur re ipsa ad proprium vsum, cui designatur. p. 344, n. 30.
Actio furti, quænam olim in vfu. pagina 345, num. 40, & 41.
Actiones ciuiles, quæ ex crimine descendunt, quo tempore durent. pagina 41, num. 3, & sequentibus.
Actus quando est dubius quæ via capiendi sit. p. 156, n. 3.
Administratores, & exactores rerum regaliũ furtum committentes, qua pœna puniantur. p. 374, n. 56, & 7.
Praxis Criminalis.

Adulterium: quis possit de illo accusare, & an iudex ex officio possit de eo agere. p. 271, n. 18. ad fin.
Affirmans falso se mulierem quandam honestam desponsasse, qua pœna puniatur. p. 301, num. 1, & 2.
Alearum ludus, & similes an sint in se liciti, p. 386, n. 1, & seqq.
Alearum nomen est generale ad omnes ludos. p. 274, n. 3, & 4.
Alearum, seu taxillorum ludus quot peccata producat. ibid. n. 6, & 7.
Alearum vsum quo tempore, & à quo fuerit inuentus. ibid. n. 15.
Alearum ludus an aliquibus casibus sit licitus. p. 275, à n. 50. ad n. 40.
Alearum alium compellens ad ludendum, qua pœna puniatur. p. 213, n. 23.
Antistes infamans priuatum hominem an teneatur palinodiam canere, & an puniendus. pag. 283, n. 1, 2, 3, 4, 5, & 7.
Appellantes iniuste teneantur ad restitutionem. p. 117, n. 5.
Appellari non potest à pœna legis. pag. 164, num. 13, & 14.
Appellatio quando habeat locum à sententia condemnatoria lata in crimine blasphemiz. ibid. n. 12.
Appellatione iuris venit ius Regni. pag. 226, n. 3, 4, & 5, & seqq.
Ars faciendi chattas luforias ad peccatum. p. 214, n. 13, & 14.
Assertio socij criminis an procedatur inquisitione contra socium. pag. 19, num. 6, 7, & 8.
Associans ignoranter amicũ homicidam, an puniatur. p. 288, n. 29.
Astrologi quando dicantur, & puniantur, vt heretici. p. 46, n. 12.
Astrologia vti quando sit licitum. p. 47, numero 14, 15, 16, & 17.

K k 2. Banniti

Index Rerum.

B

B Annici an dicantur vagabundi. p. 318. n. 1. ad fin.
 Baptismus recipiens voluntate coacta, & conditionali, verè baptizatus non est. pag. 56. num. 29.
 Baptismus in voto deficiente eius copia saluat. p. 51. n. 3. & 4.
 Baptismus in dubio conditionaliter potest iterari. p. 139. n. 2.
 Baptizans conditionaliter verè non dicitur baptizare. p. 139. n. 3.
 Baptizans bis an efficiatur irregularis. p. 146. n. 11. 12. & 13.
 Beneficia clerici heretici, an ipso iure vacent. p. 120. n. 1. 2. & 3.
 Blasphemans assidue de heresi suspectus dicitur, & quomodo puniendus. p. 159. n. 7. & 8.
 Blasphemans Deum, vel Virginem Mariam, quomodo puniendus. p. 164. n. 1. & 2.
 Blasphemi poena omnibus iuribus. p. 143. à n. 9. ad fin.
 Blasphemi vi quibus causis repellantur à testificando. p. 170. n. 15.
 Blasphemia sunt quinque verba in Hispania damnata. p. 148. n. 11.
 Blasphemia in dubio an sit præsumenda. p. 158. num. 4. 5. & 6.
 Blasphemix quæ, & quibus poenis puniuntur per leges huius Regni. p. 154. à num. 1. ad fin.
 Blasphemix permixta dicuntur à laforibus. p. 214. n. 12.
 Blasphemiam proferentes, quinam excusentur. p. 155. à n. 19. ad n. 25.
 Blasphemiarum aliquot differentia. p. 162. à n. 1. ad fin. p. 152. n. 2. 3. & 4.
 Blasphemias plures simul eodem impetu profertens quomodo puniendus. p. 158. n. 6.
 Blasphemias factio committentes quomodo puniuntur. p. 167. n. 1. 2. & 3.
 Blasphemo pro prima vice, an ultra poenam carceris sit imponenda poena tritemium. p. 162. n. 3.
 Blasphemus quis dicatur, & de gravitate huius criminis. p. 141. à n. 1. ad n. 8.
 Blasphemus laicus se ipsam denuntians coram iudice Ecclesiastico an mitius puniatur. p. 150. num. 9.
 Blasphemus apud Dominos Inquisitores quomodo puniatur. p. 153. n. 10. 11. & 12.
 Blasphemus cum informatione vnius testis potest statim incarcerari, & si negaverit, debet statim sub fideiussione relaxari. p. 160. num. 3. & 4.
 Blasphemus an gaudeat immunitate Ecclesiæ. p. 163. n. 1.
 Blasphemus efficitur infamis infamia facti post condemnationem, ac proinde non erit testis idoneus. p. 170. n. 17.
 Bona feudalia an veniant in confiscatione bonorum vassalli. p. 104. n. 12.
 Bona deportati morientis sine liberis devenire debent ad fiscum. p. 110. n. 22. 23. 24. & 25.
 Bona clerici heretici, an confiscentur. p. 112. à n. 1. ad fin.
 Bonis patris confiscatis, an confiscetur usufructus, quem ipse habebat in bonis ad-

ventitiis filij sui familias. pag. 105. à num. 1. ad fin.

C

C Archimemus statuens constanti animo baptismum suscipere, & postea lapsus in hæresim, an propriè dicendus sit hæreticus. p. 74. n. 35.
 Cautiones, & clausulæ insolite simulationem, & fraudem præferunt. p. 189. n. 31.
 Chiromantici qui dicantur, & quando puniantur. p. 47. n. 13.
 Citatio, aut privatio quæ necessaria sit ad procedendum contra clericum ratione non residentis. p. 332. n. 15.
 Clerici, & Prælati qua ratione, & quibus ludis prohibeantur ludere sub mortali. Et quæ poena imponatur iure civili. pag. 219. num. 61. 62. & 63.
 Clerici an prohibeantur incumbere conuiujs, quæ fiunt inter plures, quorum vnusquisque confert partem suam. pag. 219. num. 66. 67. & 68.
 Clerici ludentes ludis prohibitis an puniri possint poenis iure Regio impostis. p. 210. num. 8. & 9.
 Clerici ludentes ludis prohibitis quibus poenis puniantur iure Canonico. p. 218. n. 10. 11. & 17.
 Clerici, & layci, à los dados grauius puniuntur. p. 229. n. 18. & 19.
 Clerici, & personæ Ecclesiasticæ furantes, qua poena afficiantur. pag. 378. num. 1. ad num. 14.
 Clericorum in Archiepiscopatu Toletano, ludentium poena. p. 229. n. 20.
 Clericus quando tradendus sit Curia seculari si labatur in hæresim post abiurationem. p. 118. num. 25.
 Clericus hæreticus rediens ad fidem an recuperet beneficium. p. 120. n. 4.
 Clericus hæreticus post crimen commissum non potest renuntiare beneficium. pag. 120. num. 5.
 Clericus vsurarius qua poena puniatur. p. 180. num. 1. & 7.
 Clericus infamis repellitur ab obtinendo beneficio. p. 181. n. 6.
 Clericus vsurarius deponendus est ab officio & beneficio. p. 179. n. 7.
 Clericus vsurarius est inhabilis ad sacrorum ordinum susceptionem. p. 181. n. 8.
 Clericus, & Monachus possunt aliquando sine culpa ludere. p. 216. n. 42.
 Clericus pugnans in duello qua poena puniatur. p. 246. à n. 1. ad fin.
 Clericus infamans alium an teneatur canere palinodiam. p. 225. n. 1. & 2.
 Clericus iniuriam passus, sine iniuria clericali satisfacere debet. p. 311. n. 21.
 Clericus vagabundus, si citatus comparuerit, an restituendus beneficio. p. 333. à num. 18. ad fin.
 Clericus condemnatus actione furti quando efficiatur infamis. p. 379. n. 1516. & 17. n. 433. num. 7. & 8.
 Clericus latro quibus poenis puniatur. p. 384. num. 9.
 Collatio beneficij facta hæretico est ipso iure nulla.

Index Rerum.

nulla. p. 120. n. 7.
 Collatio beneficij facta clerico aleari occulro, an debeat irritari. p. 228. n. 14.
 Collatio beneficij facta infami ante sententiam an sit valida. ibid. n. 15. & 16.
 Componens carmina, &c. ad detractationem famæ punitur de fam. liber. p. 225. num. 23. 24. & 25.
 Conductor equi pro certo tempore, an committat furtum, si ultra id tempore eo vtatur. p. 338. n. 28. & 29.
 Confessarius an debeat absoluerè reum, qui in iudicio interrogatus crimen negauit. p. 38. à n. 1. ad fin.
 Confessarius sollicitans feminas in confessione sacramentali quomodo ab Inquisitoribus puniendus. p. 120. n. 8.
 Confessio de delicto non verificata non nocet. p. 23. n. 4.
 Confessio dicentis se occidisse hominem ignotum in nemore an valeat. p. 24. n. 10. & 11.
 Confiscatio bonorum Hæretici non debet alijs esse damnosa. p. 93. n. 16. & 7.
 Confiscatio bonorum patris non trahitur ad legitimum filium ipsius delinquentis. p. 46. à n. 2. ad fin.
 Confiscatio bonorum heretici in terris dominorum particularium ad quem fiscum pertinet. p. 113. à n. 1. ad fin.
 Contractus, & instrumenta Christianorum confecta in fauorem Maurorum ante eorum conversionem an sit valida. pagina 70. num. 2.
 Contractus in dubio potius debet reputari illicitus quoad forum conscientia secus, quoad poenam corporalem. p. 188. n. 24.
 Contrahentes cum pacto de retrouendendo, si vera emerit, ac vendere intendunt, an, & quando committant vsuram. ibidem, numero 26. & 27.
 Conuersus nouiter persuadens, vt fidem Catholicam relinquat, qua poena puniendus. p. 51. num. 6.
 Conuictians alterum tenetur actione iniuriarum, licet cum expresse non nominauerit, & quando. p. 294. n. 5. & 6.
 Conuictij veritas non eximit ab actione iniuriarum. p. 282. à n. 3. ad n. 13.
 Conuictium alteri obiciens, qua poena puniatur. ibid. num. 1. ad fin.
 Copia nominum, & dictionum testium an danda reo, & quando. p. 27. n. 1. p. 32. n. 10. & 11.
 Copia processus datur parti suis expensis. p. 29. num. 12.
 Copia indiciorum an danda reo, vt teneatur veritatem aperire. Et quid praxi seruetur, aut seruandum sit. p. 38. n. 2. & 10.
 Creditor fructus pignoris in sortem principalem non accipiens vsurarius est. pag. 206. num. 2. & 3.
 Creditores heretici, qui præferantur fisco. p. 188. n. 60. & seqq.

D

D Elicta de quibus non constat iudici, nisi prius illa oculis subiecerit. pag. 23. num. 3.
 Delictum in crimine veneni quomodo probari debeat. p. 26. n. 28. ad fin.

Delictum in dubio non est præsumendum. p. 157. num. 2.
 Dicens alteri: *Mentiris saluo tuo honore*, non liberatur ab actione iniuriarum. pag. 300. num. 11.
 Dignitas à marito mulietri proveniens facilius amittitur. p. 310. n. 17. & 18.
 Dignitas clericalis quanta sit. p. 312. num. 17. 18. & 19.
 Dilatione concessa debitori à maiore parte creditorum an debeat præstari satisfactio cum fideiussoribus. p. 269. n. 18. & 19.
 Doctores, & licentiatij, nec eorum vxores teneantur canere palinodiam. p. 309. n. 25.
 Domino rei subtractæ non licet domus alienas intrare, ad eam perquirendam, Et an auctoritate iudicis hoc liceat. pagina 344. num. 42. 43. 44. & 45.
 Donatio inter virum, & vxorem quando valeat. p. 179. à n. 48. ad n. 59.
 Donationes factæ vxori à consanguineis viri, & contra an confiscentur ob crimen viri. p. 46. à n. 19. ad n. 47.
 Duellum, monomachia, & singulare certamen quid sit. Et quod hæc minimè promittenda. p. 233. à n. 1. ad fin.
 Duellum exeuntes, an gaudeant immunitate Ecclesiæ. p. 248. n. 11.

E

E Dicta compellentia Iudeos baptizati, an sint iusta. p. 53. n. 13. & 14.
 Emens res furtiuas ad hoc, vt puniatur, duo copulatiue requiruntur. p. 346. n. 9.
 Emphyteosis confiscatis bonis emphyteote, an transeat in fiscum. pag. 102. num. 1. 2. 3. & 4.
 Emphyteosis Ecclesiastica non transit ad hæredes extraneos, nec in fiscum. p. 102. numero 5. 6. 7. 8. & 9.
 Emphyteota quando teneatur soluere pensionem fisco, quam domino soluebat. pag. 103. à n. 12. ad fin.
 Emptio cum pacto de retrouendendo in emptoris fauorem sit licita. p. 191. n. 44.
 Emptor rei furtiue in quo casu possit petere pretium à domino. pag. 350. num. 57. p. 355. num. 63.
 Emptor rei furtiue in quo casu teneatur eam restituere nullo accepto pretio. pagina 350. num. 58. 59. 61.
 Emptor rei furtiue an possit illam retinere, & quomodo, & quovisque. p. 275. n. 66.
 Emptor bonæ fidei rei empte à latrone, an possit tuta conscientia, cum primùm intellexit rem illam esse furtiuam, eam latroni reddere, & pretium recuperare. pag. 351. num. 67.
 Emptor bonæ fidei rei alienæ qui eam vendidit alteri bona fidei, si postea sciat esse alienam, ad quid teneatur. pag. 352. à num. 1. ad 12.
 Episcopum faciens libellum famosum qua poena puniatur. ibid. n. 5.
 Excommunicatus an gaudeat immunitate Ecclesiæ. p. 248. n. 2. & seqq.
 Exilium non est poena corporalis. pagina 163. num. 6.

Index Rerum.

F

Fama, quæ præcedere debet inquisitionem, quænam sit. p. 5. n. 21.
 Fama debet præcedere inquisitionem. Et quando non. p. 6. à n. 24. ad n. 62.
 Fama quomodo probanda, & quibus testibus. p. 10. n. 63. 64. & 65.
 Fama, ut probatur, quid requiratur, & quomodo de ea testes debeant deponere. p. 11. à n. 66. ad n. 77.
 Famæ restitutio quomodo sit facienda ei, cui animo iniuriandi verum crimen obiectum fuit. p. 281. n. 1. ad fin.
 Famam restituens verbis æquipollentibus, an sit infamis. p. 282. n. 8. & 11.
 Familiaris, & seruitor qua pœna puniatur pro primo furto domestico. pag. 377. à num. 8. ad fin.
 Famosi libelli autor tenetur ad restitutionem famæ. p. 324. n. 7. 8. & 9.
 Famosi libelli auctorem reuelans quo præmio afficiatur. p. 342. n. 31.
 Famosum libellum diffamatorium iniiciens, quamuis de iniuria vera, punitur pœna capitali. p. 387. n. 28.
 Famosum libellum fabricans, qua pœna puniatur. p. 382. n. 1.
 Famosum libellum ponens in Ecclesia anathematizatur. p. 324. n. 6.
 Famosum libellum legens an semper aliqua pœna puniatur. ibid. à n. 12. ad n. 17.
 Famosum libellum emens, retinens, componens, vel assergens in loco publico, punitur pœna famosi libelli. pag. 325. à num. 18. ad num. 22.
 Famosum libellum ponens in palatio Principis, qua pœna puniatur. p. 326. n. 30.
 Famosus iatro quis dicatur. p. 366. n. 2.
 Feudorum tria sunt genera. p. 104. n. 3.
 Feudum, quod hæreticus habuit, non est confiscandum, sed catholico domino restituendum. p. 105. n. 4.
 Fideicommissarius an, & quando possit occupare propria auctoritate res sibi relictas. p. 387. n. 3.
 Filij legitima non venit in confiscatione bonorum ipsius filij viuente patre. pag. 111. n. 9. & 4.
 Filij hæreticorum sunt incapaces beneficiorum Ecclesiasticorum, & officiorum publicorum, vsque ad secundam generationem. Et quid si nati ante hæresim patris. p. 123. à n. 1. ad fin.
 Filij hæreticorum an ad sacros ordines possint promoueri. p. 127. à n. 1. ad fin.
 Filij hæreticorum, an priuentur beneficiis, iam obtentis. p. 128. à n. 1. ad fin.
 Filij Catholici hæreticorum, an priuentur successione, aut vocatione bonorum suorum maiorum. p. 129. à n. 1. ad fin.
 Filij emancipati non priuantur bonis à patre donatis antequam committeretur crimen læsæ maiestatis. p. 131. n. 11.
 Filij relapsi ad fidem conuersi an comprehendantur sub dispositione, ll. 3. 4. tit. 3. lib. 8. no. uæ collectæ. Reg. p. 133. n. 1.
 Filij hæreticorum post delictum patris nati, an ex eorum culpa dicantur puniri. p. 137. n. 23.

Filio reo læsæ maiestatis non tenetur pater relinquare legitimam. p. 111. n. 5. & 6.
 Filio quando præiudicat delictum patris quoad feudi successionem. p. 131. n. 13.
 Filius in vita patris non est dominus bonorum patris. p. 111. n. 2.
 Filius an teneatur, in diuisione bonorum parenti conferre pecuniam, quam pater pro eo soluit sponte. p. 112. à n. 12. ad fin.
 Filius, consanguineus, aut vxor receptans hæreticum, an puniatur. pag. 122. à num. 1. ad fin.
 Filius iniurians parentem qua pœna afficiatur, & contra. p. 266. n. 1. ad fin.
 Fiscus non tenetur ultra vires hæreditarias, etiam si non fecerit inuentarium. pag. 98. num. 64.
 Fiscus in quibus casibus teneatur satisfacere creditoribus, & in quibus delictis. ibid. à n. 65. ad fin.
 Femina blasphemans eadem pœna punitur, qua masculus. p. 165. n. 7.
 Frangenti fidem fides non est seruanda. p. 213. num. 6.
 Furti pro primo furto debet condemnari formaliter *en laus septenas*. p. 315. n. 5.
 Fur an, & quando pro tertio furto possit condemnari ad mortem. pag. 364. à num. 1. ad num. 10.
 Furans scienter res mobiles Regis, qua pœna puniatur. p. 373. n. 10.
 Furta domestica an sint punibilia. pag. 376. à n. 1. ad 7.
 Furta qualificata quæ, & qua pœna puniendæ. p. 373. n. 13.
 Furti actione, quinam teneantur. p. 346. à n. 3. ad 8.
 Furti particeps, quis præsumatur. pagina 349. num. 52.
 Furti punitionis exempla. pag. 356. num. 23. 24. 25. & 26.
 Furta re reperta apud virum bonæ famæ, an ex hoc poterit condemnari pœna furti. p. 391. num. 20. Et quid si fuerit malæ famæ. p. 349. num. 40. 41. & 42.
 Furto commissio in aliqua domo an vicini possint capi, & torqueri. pag. 348. à num. 24. ad num. 32.
 Furtorum duo sunt genera. pag. 343. num. 33. 34. & 35.
 Furtum quid sit. p. 339. n. 1.
 Furtum committi in quibus casibus dicatur. ibid. à num. 2. ad num. 9. & 386. num. 24. 25. 26. & 27.
 Furtum vt sit, quæ requirantur. p. 340. num. 10. 11. 13. & 14.
 Furtum ex animo quando sit mortale. pag. 343. num. 19.
 Furtum cadit in rebus mobilibus. pagina 344. num. 39.
 Furtum, vt probetur, requiritur plena probatio. p. 349. num. 45.
 Furtum potest probari per coniecturas. ibid. num. 47.
 Furtum an sit graue delictum, & an grauius adulterio. p. 354. à n. 1. ad fin.
 Furtum apud quos remanserit impunè. p. 355. num. 17. 18. & 19.

Gener,

Index Rerum.

G

Gener, qui interim dum ei dos non soluit, pignus fruendum accipit, an committat vlturam non computando fructus pignoris in fortem principalem. p. 205. num. 1. & sequentibus.
Gitanas, caldereros, y estrangeros de fuera de las Reynos, que andan por ellos, que pena tienen. p. 335. n. 6.

H

Hæres potest propria auctoritate res hæreditarias apprehendere. p. 385. n. 1. & 2.
 Hæresis definitio. p. 65. à n. 1. ad n. 26.
 Hæresis pœna, & quis eius iudex. p. 77. à n. 1. ad num. 9.
 Hæresis crimen est merè Ecclesiasticum, & ideo eius cognitio ad solos iudices Ecclesiasticos pertinet. p. 77. n. 10. & 11.
 Hæresis peccatum grauius est cæteris. p. 82. num. 46. & 47.
 Hæresis à furioso, infano, amente, &c. dicta, an maneat impunita. pag. 155. num. 20. 21. 22. & 23.
 Hæreticalia verba per iocum proferens quomodo, & à quibus puniatur. pag. 154. numero 13. & 14.
 Hæretici qui perpetuo carceri mancipandi. p. 82. num. 51. & 52.
 Hæretici oculi bona an confiscentur. p. 87. num. 10.
 Hæretici occulti confessio in probatione temporis, ex quo incidit in hæresim, non potest nocere emptoribus, & creditoribus, nisi comprobata sit testibus. p. 87. n. 13.
 Hæretici bona quænam confiscentur. pag. 86. à n. 1. ad fin.
 Hæretici pœna auocatur à quocunque hærede possessore. p. 110. n. 18. & 19.
 Hæretico relapso, vereque conuerso, quod Sacramentum denegerat. p. 82. n. 50.
 Hæreticorum receptatores qua pœna puniuntur. Et quinam dicantur tales. p. 120. à num. 1. ad fin.
 Hæreticos, quinam absoluant. pag. 84. à n. 66. ad num. 73.
 Hæreticus non potest esse Christiani tutor. p. 56. n. 3.
 Hæreticus, Apostata, & schismaticus quomodo differant. p. 72. n. 2. & 3.
 Hæreticus ad hoc vt quis talis dicatur quænam requirantur conditiones. p. 73. à n. 29. ad n. 34.
 Hæreticus quomodo fiat quis. p. 74. à num. 39. ad n. 44.
 Hæreticus an sit, qui metu mortis, vel alia causa Christum ore negat, & corde credit. p. 76. n. 63. & 64.
 Hæreticus iustissime igne comburitur. p. 82. à n. 38. ad n. 45.
 Hæreticus confessus qua pœna puniatur. ibid. n. 53. & 54.
 Hæreticus quovsque admittatur ad poenitentiam. p. 83. à n. 59. ad n. 63.
 Hæreticus mentalis absolui potest à confessario. p. 84. n. 74. & 75.
 Hæreticus an teneatur in foro conscientie bona sua sisco offerre ante condemnationem. p. 160. à n. 1. ad fin.
 Hæreticus negans crimen an teneatur ad restitutionem bonorum in foro conscientie. p. 117. à n. 1. ad fin.
 Hæreticus non facit fructus suos beneficij. p. 121. n. 6.
 Hæreticus, ad hoc vt quis dicatur consummatus, requirantur tria. p. 132. n. 4. & 5.
 Hæreticus an gaudeat immunitate Ecclesiæ. p. 163. n. 2.
 Homicidium commissum fortuito ad propulandam iniuriam verbalem, qua pœna puniatur. p. 211. n. 12. & 14.

I

Ignoscendum est ei, qui prouocatus se voluit vlcisci. p. 253. n. 8.
 Ignoscendum est ei, qui prouocatus se voluit defendere. p. 294. n. 8.
 Indi an iuste debellati fuerint, eo quod Christi fidem non profiterentur. pagina 53. numero 11.
 Indicia præcedentia inquisitionem quænam sint. p. 8. n. 46. & 47.
 Indicia quomodo definiantur. pag. 14. num. 14. & 15.
 Indicia quotuplicia sint. ibid. n. 16.
 Indicia sufficiunt ad torturam, non ad condemnationem. p. 364. n. 57.
 Indiciorum distinctiones. pag. 14. num. 18. ad num. 24.
 Infamans aduersarium in iudicio, etiam vero crimine, quando actione iniuriarum teneatur. p. 387. n. 29. & 30.
 Infamans aliquem de crimine iam remisso à Principe tenetur ei actione iniuriarum. p. 293. num. 10.
 Infamans alium falso, quomodo teneatur ei famam restituere. pagina 312. numero 11. & 12.
 Infamans alium an teneatur verbis formalibus canere palinodiam. pagina 315. numero 12. & 3.
 Infamans alium iniuste ad quid teneatur. ibid. num. 4.
 Infamator, qui non potest restituere famam infamato, quomodo debeat ei compensare. p. 316. n. 6. & 7.
 Infamia quid sit, & an differat à clamorosa infamatione. p. 13. n. 2. 3. 4. 5. & 6.
 Infamia quando probetur bene in iudicio. p. 14. à n. 10. ad n. 13.
 Infamis infamia iuris, vel facti est irregularis ad ordines sacros suscipiendos. pagina 181. num. 9.
 Infideles non sunt cogendi ad fidem. Et quomodo alliciendi. p. 53. n. 8. 9. & 10.
 Infidelium pueri an baptizari possint inuitis parentibus. ibid. n. 12.
 Iniuria quomodo fiat. p. 298. n. 2.
 Iniuria facta vxori censetur facta ipsius viro. p. 269. n. 2. 3. 4. & 5.
 Iniuria facta viro quando censetur facta vxori. ibid. n. 6.
 Iniuria facta filio, an pater, & filius agere possint. ibid. à n. 10. ad n. 14.
 Iniuria etiam potest fieri mortuo, & cui competat actio. p. 270. n. 4. 5. 6. 7. & 8.
 Iniuria

Index Rerum.

Iniuriae similes expressis in lege Regia, an hodie eisdem poenis puniantur. p. 378. num. 1. ad fin.

Iniuriandi animo appellans vxoratum, bonum virum, an teneatur canere palinodiam. p. 168. num. 1. ad fin.

Iniurians alterius sponfam de praesenti, *Uman dola puta*, an incidat in poenam, de *dezevise*. p. 273. à n. 1. ad fin.

Iniurians aliquam, vocando eam lauiam, quod crimen committat. p. 276. n. 3. & 4.

Iniurians Tabellionem, vel testem, vocando eum falsarium, an teneatur palinodiam canere. ibid. n. 5.

Iniurians aliquem, vocando eum malum Christianum, furem, natum ex adulterio, &c. in quam poenam incidat. ibidem; à num. 7. ad num. 12.

Iniurians aliquem, vocando eum, in odio confesso, &c. in quam poenam incidat. p. 278. à num. 1. ad fin.

Iniurians absentem an teneatur palinodiam canere. p. 280. à n. 1. ad fin.

Iniurians alterum malo animo, & sine iusta causa, an conueniri possit, licet verum crimen obiciat. p. 285. à n. 17. ad n. 23.

Iniurians nuptam vocando eam adulteram, quae verè talis erat, an admittatur ad id probandum. pag. 291. à num. 1. ad 7. Et quid si fuisset meretrix, ante matrimonium. p. 292. num. 8.

Iniurians filium legitimum vocando eum filium meretricis, eo quod mater vidua sit meretrix, tenetur actione iniuriarum. p. 293. num. 9.

Iniurians alterum verbis subdolis, an sit puniendus, ac si eum directis iniuriis. p. 294. à n. 1. ad n. 7.

Iniurians alium verbis maioribus calore iracundiae, quibus poenis puniatur. pag. 298. num. 14.

Iniurians aliquem lapsu linguae aliquo conuicio ex contentis in lege Regia 2. an teneatur palinodiam canere. p. 300. num. 1. & seqq. Et quid si prorumpit in haesim, qua poena puniatur. p. 338. n. 7.

Iniurians verbis Cardinalem qua poena puniatur. p. 317. n. 1.

Iniurias plures vno tempore proferens contra alterum, an toties sit puniendus. p. 344. à n. 1. ad fin.

Iniuriantis confessio, an excuset à poena retractationis. p. 315. n. 6. & 7.

Iniuriarum actione, vt agi possit per absentem, quid requiratur. pagina 280. num. 26. 27. & 28.

Iniuriarum actione condemnatus remanet infamis etiam ex confessione. pagina 316. num. 9. & 10.

Iniuriosa verba quoniam sint, vt teneantur pro his palinodiam canere. pag. 275. num. 1. & sequentibus.

Iniuriosa verba aduersus aliam proferens ea statim reuocans an liberetur ab actione iniuriarum. p. 299. n. 6. & 12.

Iniuriosa verba proferre in principem non est crimen laesae maiestatis. p. 318. n. 10.

Interrogatus, quis à iudice iudicet, & occultans veritatem, peccat contra iustitiam. p. 59. num. 6. & 7.

Iniqui an possit contra mandantem non confesso demandario. p. 44. n. 1.

Inquisitio quid, & quotuplex. pag. 2. num. 1. 2. 3. 4. & 5.

Inquisitio in criminalibus fit dupliciter, & quomodo. pag. 3. num. 7. 8. & 9. Et in iure Canonico. p. 4. n. 11.

Inquisitio generalis est duplex. pag. 7. num. 41. 42. & 43.

Inquisitio an formari possit ex dicto socij criminis. p. 18. n. 1. 2. 3. 4. & 5.

Inquisitio non potest fieri, nisi prius confiterit de delicto. pagina 23. num. 1. & 2. Et quando procedat hæc doctrina, à num. 2. ad num. 27.

Inquisitio criminalis, an praescribatur spatio viginti annorum, sicut accusatio. p. 41. num. 1. ad fin.

Inquisitio debet fieri à iudice competente. p. 41. num. 16. & 17.

Inquisitio super vulnus, si eo contingat mors, an valeat. p. 44. à n. 1. ad n. 15.

Inquisitionis remedium an sit ordinarium, an extraordinarium. pagina 20. num. 1. 2. 3. 4. & 5.

Inquisitionis requisita ampliatur, & limitantur. p. 42. à n. 1. ad n. 15.

Inquisitionis officium, quinam in Hispaniam introduxerint. p. 77. n. 22.

Inquisitor generalis est caput Officij sanctae Inquisitionis. ibid. n. 5.

Inquisitores quomodo procedant in Inquisitione. p. 7. n. 34.

Inquisitores fidei procedunt contra Iudaeos, Sarracenos, & alios infideles non baptizatos circumcidentes pueros. pag. 51. à num. 8. ad fin.

Inquisitores haereticæ prauitatis, an cognoscant de crimine blasphemiae. pag. 151. num. 1. ad fin.

Inquisitorum officium à quo tempore originem duxerit. p. 79. n. 25.

Inquisitorum praxis, cum remittunt reum iudici seculari puniendum. p. 80. n. 37.

Ira simplex, licet maxima, non excusat à parricidio. p. 290. n. 8.

Irregularis non potest eligi, nec praesentari ad beneficium Ecclesiasticum. p. 182. n. 10.

Iudæa non potest esse filiorum suorum turrix. p. 50. n. 2.

Iudæi conversionem ad nostram fidem impediens, quod crimen committat. pag. 51. num. 2.

Iudæi iuste ab his regnis fuerunt expulsi pragmatica Regum sanctione. p. 52. à n. 1. ad n. 7. & 64. à n. 17. ad n. 28.

Iudæi non baptizati an subiacent iurisdictioni inquisitorum, & quomodo. ibid. num. 15. & 16.

Iudæi, & Mauri, an possint licite vsuras exercere, & deorum poenis. pag. 258. à num. 1. ad num. 8.

Iudæi, nec Christiani possunt recipere vsuras sine mortali. Et an sit valida consuetudo contraria. p. 172. n. 9. & 10.

Iudæis in locis, vbi tolerantur, an officia publica conferenda. Et quid de eorum posteris. p. 57. n. 1. 2. 3. 4. & 5.

Iudæorum gens est infamis. ibid. n. 8.

Iudæos, aut Mauros volentes ad fidem Catholicam

Index Rerum.

licam se conuertere impediens qua poena puniendus. p. 5. n. 1.

Iudæus tentans hominem alterius sectae, vt Iudæus efficiatur, qua poena puniendus. p. 51. num. 7.

Iudæus an possit esse Christiani tutor. pag. 561. num. 1.

Iudæus potest priuatum dignitatem, vt est primogenitum, obtinere. p. 57. n. 6.

Iudæus non potest esse officialis, Aduocatus nec Doctor, &c. ibid. n. 7.

Iudæus delinquens ad Ecclesiam confugiens an gaudeat illius immunitate. Et quando. p. 57. n. 1. & 2.

Iudæus cognoscens carnaliter Christianam; etiam meretricem, & vilem, qua poena puniatur. ibid. n. 1. ad fin.

Iudæus an testis esse possit contra Christianum. pag. 62. n. 14. & 15.

Iudæus productus in testem debet iurare super suam legem. p. 70. n. 5. & 6.

Iudex vt ex officio procedat ad inquirendum quid debeat procedere. pag. 5. à num. 12. ad num. 20.

Iudex quomodo debeat in Hispania inquirere veritatem super delicto. pag. 21. num. 8. 9. 10. 11.

Iudex debet statuere parti terminum ad accusandum. p. 22. n. 12. ad fin.

Iudex ex officio tenetur etiam non petenti dare terminum defensionis. p. 29. 30. num. 4. & 5. Et quare. pag. 29. n. 6. 7.

Iudex secularis tradito sibi condemnato quomodo debeat procedere. p. 74. n. 34.

Iudex Ecclesiasticus cognoscit de crimine haereticis, & non condemnat. p. 80. n. 35.

Iudex competens ad puniendos blasphemos quis sit. p. 149. à n. 1. ad fin.

Iudex secularis an possit iudicare de blasphemia praesentem causam iudice Ecclesiastico: Et contra. p. 150. à n. 4. ad fin.

Iudex competens blasphemiae de facto commissa quis sit. pag. 166. à n. 4. ad fin.

Iudex competens in crimine vsurarum quis sit. p. 173. à n. 1. ad n. 7.

Iudex Ecclesiasticus an contra laicos lufores in casibus prohibitis possit procedere. p. 227. n. 4. 5. 6. & 7.

Iudex an teneatur ex officio ponere nequam & securitatem inter volentes tixari ad obuiandum delicto. p. 251. n. 1. 2. 3. 4. & 5.

Iudex sciens duos, vel plures venturos ad rixam super possessione alicuius rei, quid debeat facere. p. 252. n. 6. 7. & 8.

Iudex an possit regulariter in ciuilibus compellere ad concordiam. Et quid in crim. pag. 244. num. 10.

Iudex odio iustam sententiam proferens peccat, sed non tenetur ad restitutionem. pag. 286. n. 25.

Iudex quando possit intrare domum alienam pro quaerendo furem. pag. 345. n. 49.

Iudex ex officio procedens contra furem, an, & quando debeat eum condemnare ad restitutionem. p. 353. n. 11.

Iudex in syndicato quando possit syndicatorum condemnare ad restitutionem bonorum. ibid. n. 12.

Iudex per negligentiam omitens restitutionem rei furatae contra furem tenetur in solidum parti laesae. ibid. n. 14.

Praxis Criminalis.

Iudex in vtroque foro tenetur iudicare secundum leges scriptas. p. 364. n. 8.

Iudicem interrogare reum super delictum licitum esse. pag. 30. n. 2. & 3.

Iudices quanta cum maturitate procedere debeant in inquisitione ratione iudiciorum. Et quare. p. 14. n. 17.

Iudices qui possint inquirere criminaliter. Et quomodo limitatur. p. 42. n. 19.

Iudices haereticos competentes qui sint. pag. 78. à n. 15. ad n. 21.

Iudices dispensantes in poenis blasphemiae puniuntur iisdem. pag. 146. num. 10. & p. 171. n. 28.

Iura transgredi an sit licitum in atrocissimis delictis. p. 361. à n. 51. ad n. 56.

Iurans per viscera Dei an puniendus poena imposita blasphem. per. II. huius reg. p. 151. n. 12.

Iurans non ludere, si det alteri pecuniam, vt suo nomine ludat, non excusatur a perit. p. 231. num. 3.

Iurare per membra Dei, Virginis Mariae, & aliorum Sanctorum, an sit blasphemia. Et quomodo, & quando puniendi. pag. 161. à n. 23. ad fin.

Iurisdicção, & dignitas Comitatus obtineri non potest ab infamibus. p. 151. n. 15.

L

Licet videntes alios ludere an puniatur. Et quid de Clericis, & Scholasticis. p. 231. à n. 7. ad fin.

Leges poenales scelerata punientes censentur fauorabiles, & ideo extendendae. p. 317. n. 3.

Lena quae dicatur. p. 336. n. 34.

Leno quis dicatur. ibid. num. 1. Et vnde dicatur. num. 8.

Leno dicitur domum praebens ad cognoscendam mulierem carnaliter. Et quid si gratis id fiat. p. 338. n. 20. & 21.

Lenocij crimen quale. p. 336. n. 7.

Lenocinium quis faciat. ibid. n. 5. & 6.

Lenonum quinque sunt different. ibid. num. 10. & seqq.

Lenonum poena est mortis. ibid. n. 14.

Lex fundata super ratione naturali potest seruari per iudicem Ecclesiasticum. pag. 337. n. 10.

Leges humanae prohibentes alex ludum an sint hodie abrogatae per vsum. Et quid de legibus Pontificiis. p. 223. n. 11. & 12.

Leges ciuiles Imperatorum prohibentes ludos ad quid obligent. p. 222. n. 8.

Lex hum. potest furem diurnum pro grauiore delicto iudicare occidi. Et quid Moisaic. p. 356. num. 26.

Lucrans in ludo pecuniam non praesentem, sibi tamen solutam, an licite eam accipere, & retinere possit. p. 337. n. 12. 3. & 4.

Lucrum cessans an possit deduci in pactum à mutante vera forme principalem. p. 201. n. 1. 2. 3. 4. & 5.

Lucrum cessans est duplex. p. 203. n. 6. & 7.

Lucrum cessans ad hoc vt ratione mutui cessare dicatur, quae requirantur. ibid. num. 8. 9. 10. 11.

Lucrum ad hoc vt in pactum deduci valeat, quid requiratur. pag. 204. à n. 15. ad fin.

Ludens valde peritus atrahendo alium valde infirmum ad ludum, id dissimulans, peccat mortaliter. Et an teneatur ad restitutionem. L1 nem.

Index Rerum.

nem. p. 211 n. 72. ad n. 75. 76. & 77
 Ludens per errorem, vel falso asserens se habere Primeta altero colluore proficiente chartas suas, an lucretur. ibid. n. 79
 Ludens per alium quantitatem prohibitam an puniri possit, & quibus pœnis. p. 230. num. 1. & 2
 Ludens vna die cum pluribus an vna tantum pœna sit puniendus. p. 231. à n. 1. ad fin.
 Ludens ad creditum an teneatur soluere amissam ludo pecuniam. p. 235. n. 1. & 2. & seqq.
 Et quid si iurauerit se eam soluturum. p. 236. num. 9. & seqq.
 Ludentes in magna quantitate, vel nimia assuetudine peccant mortaliter. p. 217. n. 51. & 52
 Ludentes pila ultra permissam quantitatem, an toties pœnam incurrant, quoties ante sententiam exceditur. p. 238. à n. 1. ad fin.
 Ludentium pœna lege Regia nouissime imposita. p. 223. n. 12
 Ludere recreationis causa an liceat. p. 215. n. 29. ad 40. p. 24. n. 53. 74
 Ludere an liceat in Ecclesia. p. 216. n. 43. & 44
 Ludere die festo an, & quando liceat. pag. 217. num. 43. & 44
 Ludi omnes reducuntur ad tres species. p. 214. num. 2
 Ludi mimerum, & histrionum prouocantes circumstantes ad turpitudinem sunt prohibiti. p. 219. n. 65
 Ludi aleorum & chartarum quando liciti, & quando non. p. 221. n. 70
 Ludi leges obseruanda sunt. pag. 227. à num. 14. ad num. 19
 Ludi prohibiti pœna de iure communi, & Regio. p. 228. n. 1. 2. & 3
 Ludo presentes esse est prohibitum. pag. 214. à n. 16. ad n. 22
 Ludo inuoluntariè attracto cupiditate lucrandi an sit facienda restitutio eius quod amisit. p. 220. num. 78
 Ludo prohibito amissa, an sint restituenda. p. 224. à n. 1. ad 8
 Ludo prohibita amissa quando possint tuta conscientia reperti in iudicio. Et an restituenda. p. 226. à n. 9. ad n. 13
 Ludo prohibito aliquid perdens non potest id latentet futuri. p. 221. n. 12
 Ludo quando admixtum est aliud delictum, puta, falsitas taxillorum, &c. reus pœna arbitraria punitur. p. 229. n. 22
 Ludo amissa per Clericos, & Scholares an reperti possint intra terminos laicis permissos. ibid. à n. 1. ad fin.
 Ludorum prohibitionum rationes. pag. 214. n. 4. 5. 6. 7. & 8
 Ludorum prohibitionum species. pag. 215. n. 16. ad n. 22
 Ludus iure ciuili & Canonico est prohibitus. Et quid de iure diuino. p. 216. n. 28
 Ludus redditur vitiosus ex circumstantiis. p. 218. n. 55
 Ludus ad hoc vt prohibitus sit quid requiratur. ibid. n. 56
 Ludus ex qua circumstantia fiat mortalis. ibid. n. 56. & 57
 Ludus larualis, hoc est, *las mascaras*, prohibitus est Clericis sub mortali. Et illius pœna. pag. 219. n. 64
 Ludus Schacorum, hoc est, *el axedrez*, an sit licitus. p. 220. n. 69

Ludus quando liceat, & quando non. pag. 222. num. 80
 Ludus an per leges humanas prohiberi poterit. Et quæ leges eum prohibeant. ibid. n. 1. 2. 3. 4. & 5
 Ludus quis licitus, & sub qua quantitate. p. 223. n. 6. & 7
 Ludus alcarum non potest effici licitus consuetudine. Et an pœna restitutionis tollatur. ibid. n. 9. & 10
 Ludus est regulariter prohibitus laicis, & Clericis. p. 229. n. 14
 Lufor qui scienter ait se habere plura puncta, quam habeat, & idco lucretur, peccat mortaliter. p. 221. n. 73
 Lufores laici si non desistant à ludo qua pœna puniendi. p. 219. n. 25. 26. & 27

M

Magia an vii liceat ad bonum finem. p. 138. num. 1. & 2
 Maioratus dicitur dignitas. p. 135. n. 3
 Maledicens Principi an incurrat crimen læsæ maiestatis. p. 166. à n. 1. ad fin.
 Mandans *manos violentas*, in Clericis iniici incurrit in excommunicationem. pag. 231. num. 6
 Mandans, vel consulens vnum, ex conuitiis maioribus malum iniici qua pœna puniatur. p. 301. n. 1. Et an eadem pœna qua mandatiuius à n. 2. ad n. 17
 Mandans committi delictum, & postea reuocans an teneatur ex delicto sequuto. p. 281. n. 30. 31. & 32
 Maritus constante matrimonio habet dominium legale in seruum, & ancillam dotalem. p. 115. n. 10
 Maritus occidens mulierem adulteram deprehensam in adulterio propria autoritate, non lucretur dotem. p. 296. n. 5
 Matrimonium contractum inter infideles altero eorum ad fidem Catholicam transiente an dissoluitur. p. 58. n. 7. & 8
 Mendacio vti non licet ad euitandam mortem. p. 32. n. 15. 16. & 17
 Mendicantes validi qua pœna puniantur. p. 336. n. 1. ad fin.
 Mendicitas est duplex. ibid. n. 3
 Mentiri nullo modo licet. p. 35. n. 3. & 4
 Mercatoribus non licet vendere ad creditum ultra pretium rigorosum, quo res valet pecunia numerata. p. 204. n. 5. 6. & 7
 Minos fures omnes infecutos est maxime per mare. p. 356. n. 12
 Modus restituendi dotem vxori hæretici. p. 93. n. 16. & 17
Mohatras non son licitas. p. 199. n. 3
 Mulier nobilis nupta ignobili an teneatur palinodiam canere. p. 283. n. 21. 22. & 23
 Mulier nobilis nupta plebeio an teneatur canere palinodiam. p. 309. n. 1. & seqq.
 Mulier sequi debet conditionem mariti, etiam vidua. ibid. n. 2. & 3
 Mulier nobilis nupta ignobili debet contribuire tributis Regiis, Et quid si fuerit vidua. ibid. n. 3. & 4
 Mulier nupta transit in familiam mariti, & an gaudeat priuilegiis paternæ domi concessis. ibid. num. 5. & pag. 348. num. 10. 11
 Mulier ignobilis nupta nobili potitur eius nobilitate.

Index Rerum.

bilitate. ibid. n. 7. 8. & 9
 Mulier quoad quæ efficiatur de domicilio viti. p. 130. n. 13
 Mutuans an possit deducere in pactum damnum sibi emergens ex illo mutuo. pag. 200. n. 1. 2. 3. & 4
 Mutuare frumentum tempore egestatis pretio communi reddendum eo pretio quo tempore conditionis valuerit, an sit licitum. p. 191. num. 9
 Mutuum accipiens sub vsuris an alij à se mutuum petenti possit sub istdem vsuris concedere respectiue. p. 200. n. 5. 6. & 7

N

Nautæ, caupones, & stabularij an teneantur de rebus furto subtractis in suis domibus, vel nauibus. pag. 379. à num. 1. ad num. 9. Et quibus casibus non teneantur ad custodiam rerum immisissorum in suis nauibus, vel hospitijis. pag. 381. num. 13. & seqq.
 Neophyti an sint ad sacros ordines admittendi. p. 60. n. 1
 Neophytus quis proprie dicatur. p. 66. n. 2
 Neophytus neque ad officia secularia admittendus. ibid. n. 4
 Neophytus quando ad sacros ordines possit promoueri. ibid. n. 6. 7. 8. & 9
 Nobiles quando puniendi sunt maioribus pœnis pecuniariis. p. 306. n. 4. 5. 6. 7
 Nobiles non sunt puniendi pœna de *desdecirse*. Et quando possit allegari nobilitas. p. 307. n. 8. & 9
 Nobilis, vulgo, *bigodalgo*, conuicians alium conuitiis maioribus, an debeat canere palinodiam. p. 306. n. 1. 2. & 3
 Nobilis contra nobilem à se offensum an debeat canere palinodiam. pag. 307. num. 11. & seqq.
 Nobilitas ad excusandum nobilem à pœna contradictionis, quomodo sit probanda. ibid. num. 10
 Nocturni effractores sunt fures grauiiores. Et de eorum pœna. p. 370. n. 4. 5. & seqq.
 Nouiter conuersus ad fidem an sit testis idoneus. Et quid del *Morisco*. p. 61. num. 11. 12. & 13

O

Occidens alium ob necessariam defensionem an puniatur. p. 294. n. 16. & 17

P

Pace rupta ex noua causa supetueniente non incurritur pœna imposita in ipsa pace. p. 253. n. 1. 2. 3. & 4
 Parja delicta quando mutua compensatione tollantur. p. 298. n. 23
 Pacta restringentia facultatem redimendi quomodolibet censum, quando sint ex natura sua illicita. p. 191. n. 40. & 41
 Pactum de retrouendendo quibus iuribus sit licitum. p. 182. n. 1. 2. & 3
 Pactum de retrouendendo expressum in instrumento venditionis simul cum obligatione bonorum, an sit tantum personale. pag. 182. n. 4. 5. & 6
 Pactum de retrouendendo cum modicitate pre-
Praxis Criminalis.

tij an inducat sufficientem suspicionem vsuræ. p. 184. à n. 7. ad n. 23
 Pactum appositum in emptione censuum redimibiliu, quod possit redimi solum intra certum tempus, an sit licitum. p. 189. n. 32
 Pactum de retrouendendo post certum tempus, & non antea, quando censetur factum in fraudem vsuratum. ibid. num. 33. 34. 35. & 39
 Pactum de retrouendendo cum certo pacto negatio, an conuincat ipsum de prauitate vsuratum. p. 190. n. 36
 Pater in vita non tenetur soluere condemnationem pecuniarum pro filia delinquente. p. 111. n. 1. & seqq.
 Patronatus ius Ecclesiasticum an comprehendatur in confiscatione bonorum vniuersali. p. 101. à n. 1. ad fin.
 Paruitas pretij in pacto de retrouendendo quomodocumque probatur. p. 188. n. 25
 Pax non dicitur rupta ex noua causa etiam si superueniente. Et limitatur. p. 157. num. 4. ad num. 8
 Peculium profectitium, vel aduentitium filij, an veniat in confiscatione bonorum eius. p. 108. à n. 1. ad n. 17
Pœna de las mugeres publicas, que tienen Rufianes. p. 336. n. 12
Pœna del que alcabueta à su muger, es de adulterio. p. 253. n. 16. 17. 18. & 19
 Pertinacia requiritur ad faciendum verum hæreticum. p. 76. n. 60. & 61
 Plagiarij pœna. p. 384. n. 1. & seqq.
 Pœna imposita Christianæ mulieri inuicenti cum iudæo. p. 59. n. 16
 Pœna portantium bona ad infideles. pag. 66. à n. 1. ad fin.
 Pœna dantis operam, vt Sarraceni capiant Christianos. p. 69. à n. 1. ad fin.
Pœna de los forivos, y adinimos, y de los que vnt à ellos. p. 137. à n. 1. ad fin.
Pœna de encantadores, maleficos, y otros que guardan varias supersticiones. p. 139. n. 4
Pœna de Astrologos, Maematicos, y otros que exercen arte indiciaria de Astrologia. ibid. n. 5
 Pœna iterationis baptismi. p. 140. n. 1. 4. & 5
 Pœna carceris per mensum blasphemio imposita quomodo intelligatur. pag. 159. à num. 1. ad fin.
 Pœna corporalis quæ sit imposita blasphemis per leges huius regni. p. 162. n. 1. & 1
 Pœna carceris imposita pro prima blasphemia non potest dici corporalis. p. 162. n. 5
 Pœna tritemium addita per nouas leges nostri regni habet locum pro tertia blasphemia. p. 163. n. 7
 Pœna maledicentium personis Regiis, aut Patrum. p. 165. à n. 1. ad n. 8
 Pœna ludentis à statuto imposita contra quos habeat locum. p. 231. n. 4. & 5
 Pœna tabulariorum (*tablañeres*) & mutuantium in ludo. p. 232. à n. 1. ad fin.
 Pœna de *desdecirse*, pro quibus verbis iniuriosis imponatur. p. 267. n. 1. 2. 3. & 4
 Pœna corporalis est canere palinodiam. p. 319. n. 3. & 4
 Pœna ictus suffium, vel alio corporalis quando infamet. p. 33. n. 6. & 7
 Pœna canendi palinodiam an habeat locum parte non accusante, vel desistente. p. 238. n. 1. ad fin.

Index Rerum.

Pœna famosum libellum fabricantis. p. 194. n. 2, 3, & 4
Pœna lenonum iure Regio. p. 338. n. 1. ad fin.
Pœna simplicis furis omni iure. p. 356. à n. 29. ad n. 44
Pœna pro secundo furto simplicis in Hispania p. 360. n. 45. 46. & 47
Pœna pro tertio furto imponenda. ibid. n. 48. & 49
Pœna criminis expilate hæreditatis est arbitraria pro qualitate personarum. pag. 366. num. 10
Pœna famosi latronis, & cursarij. ibid. à n. 1. ad fin.
Pœna furum violenter ingredientium domum ad rapiendum. p. 369. n. 23
Pœna furantium res Ecclesiæ de loco sacro. p. 371. à n. 1. ad fin.
Pœna furti aduersus Clericos quæ sit iure Canonico. p. 383. n. 1. 2. 3. 4. 5. & 6
Pœnalis constitutio cuius respectu sit fauorabilis. p. 317. n. 5. 6. & 7
Pœnalis constitutio quando extendatur. p. 318. num. 9
Pœnæ hereticorum ultra confiscationem bonorum. p. 319. à n. 1. ad n. 14
Pœnæ permanentium diu in excommunicatione. p. 170. à n. 1. ad fin.
Pœnitentia post delictum commissum regulariter non excusat ab accusatione. pag. 299. num. 7
Pœnitentia furis post furtum eam non excusat. pag. 356. n. 28
Præxi inquisitionis à iudice seruanda. pag. 3. num. 3
Præxi quæ probata in Regnis Hispaniæ. ibid. n. 10
Præxi procedendi contra conuictantes verbis. p. 319. n. 1. & 2
Princeps iustum bellum indicens ex odio peccat, sed non tenetur ad restitut. p. 386. n. 24
Præuatio beneficij curati ex non residentia quomodo inducatur. p. 374. n. 16. & 17
Priuilegia quomodo interpretanda. p. 261. n. 17
Priuilegium fori concessum alicui, censetur etiã concessum eius familiæ. p. 262. n. 9. 10. & 11
Priuilegium militis secularis extenditur ad militem cælestis Ecclesiæ. p. 312. n. 13. & 14
Probatio semiplena quid sit, & quando procedat. p. 15. à n. 25. ad fin.
Processus criminalis si fulminetur contra præsentem, & absentes reos non debet differri. p. 3. n. 14. Et quid in Hispania. n. 15
Processus inquisitionis generalis non est publicandus. ibid. n. 17
Procurator pro reo carcerato quando admittatur, & quando non. p. 237. n. 67
Promissio iure naturæ facta de re licita adimplenda est. p. 235. n. 3
Promissiones factæ post ludum de pecunia amissa soluenda valent. p. 238. n. 5
Promittens non offendere alterum, an incidat in pœnam offendendo fratrem. p. 257. n. 9. 10. & 11
Prouocatus iniuriis prouocantem verbis maioribus, an teneatur canere palinodmi. p. 332. n. 1. 2. & 3. p. 300. n. 19. & 20
Prouocatus, animo se defendendi potest obiecere prouocanti verbum iniuriosum. p. 296. n. 10
Pupilli testimonium quando valer. p. 19. à n. 7. ad fin.

Pupillus proximus pubertati, & doli capax, ad quid faciat indicium. p. 17. n. 5. & 6
Purgatio canonica quibus casibus, & quomodo fiat. p. 119. n. 29

R

Rapiens vi fure improbor est furtum proprie non facit. p. 344. n. 39
Raptor manifestus fur existimandus est ibid. n. 37
Rebaptizati an irregulari incur. p. 155. n. 15. & 16
Relapsi, sine audientia Curie seculari traduntur. p. 135. n. 17
Relapsus quæ sacramenta sint administranda. ibid. à n. 8. ad n. 22
Relapsus cœuersus ad fidem, an teporetur hæreticus. p. 133. n. 2
Religiosi detrahentes in suis sermonibus Ecclesiarum prelati quæ pœna puniendi. p. 166. num. 9
Renunciatio iurata non extenditur ad ius postea de nouo competens. pag. ibid. num. 17. ad fin.
Restituens famam à te iniuriato, & c. pag. 236. num. 10
Rei, & testes interrogati an differant. p. 35. n. 8
Reo danda est copia indiciorum, & c. p. 28. n. 2. & 3
Reus an teneatur iudici interroganti veritatem ferri. p. 31. n. 5. & 6. p. 35. à n. 1. ad n. 20
Reus an in aliquo casu possit veritatem negare. p. 131. n. 7. 8. 9. & 10
Reus an teneatur iudici veritatem, & c. p. 37. n. 23
Reus interrogatus à iudice non iudice, quid debeat facere. p. 135. n. 1. & 2
Reus contra ius interrogatus etiam iuratus, quid possit respondere. p. 138. n. 2. 3. 4. & 5
Reus, & testis inique interrogati si citra iuramentum negent veritatem, quomodo peccent. ibid. n. 6
Reus diffamatus de vno crimine non potest de aliis occultis interrogari. p. 40. num. 2. & 3
Riepius, y desusos, an sint in vsu in Hispania. Et an liciti. p. 151. à n. 1. ad fin.

S

Sacerdotes blasphemi quomodo puniendi. p. 150. à n. 5. ad n. 19
Saluaguardia data debet concedi illis, contra quos datur, & præconizad. p. 257. n. 10
Saluæ guardiæ violator quibus penis afficiatur. ibid. à n. 11. ad fin.
Saluus conductus an concedi possit banitis & condemnatis, & à quo iudice. p. 258. à n. 1. ad 10
Saluus conductus concessus de facto à iudice an debeat seruari, nec ne. pag. 261. num. 11. 12. & 13
Saluus conductus concessus alicui à Principe quoad quas personas extenditur. p. 262. n. 20. 21. & 22
Saluus conductus concessus ad eundem ad alium locum censetur etiam concessus ad redeundum. ibid. n. 25
Saluus conductus concessus delinquenti ad quæ delicta extendatur. ibid. n. 27. & 28
Saluus conductus ex noua causa reuocatur. p. 263. n. 29

Saluus

Index Rerum.

Saluus conductus concessus alicui an solum pro vna vice intelligitur. ibid. n. 32. & 33
Saluus conductus an cesset morte proxime conuictis si fuit concessus ad beneplacitum ipsius. ibid. n. 14. & 15
Saluus conductus qua causa cessante cesset. ibid. num. 46
Saluus conductus concessus sub conditione expressa non prodest, nisi verificata condit. ibid. n. 37
Saluus conductus concessus debitori ex causa ciuili an sit seruandus. p. 264. n. 1. & seqq.
Saluus conductus concessus à Princ. vel à iudice pro debito, non extend. ad debita iurat. ibid. num. 5
Saluus conductus concessus debitori ad tempus quomodo intelligatur. p. 265. n. 15. 16. & 17
Saluus conductus subreptitius concessus debitori an valeat. ibid. n. 20
Sarraceni, qui mulieres Christianas, & pueros rapiunt, vt iis abuti præsumunt, qua pœna puniantur iure Canon. ibid. n. 2
Scalas ponens nocte ad fenestram alienam causa violandæ castitatis, vel furandi, qua pœna puniatur. p. 370. n. 13
Scholar. lafores qua pœna puniant. pag. 253. num. 21
Scholaris vagabundus debet citari ad domum, quam reliquit. Et quid de Clerico vagabundo. p. 246. n. 4. 5. & 6
Scripturæ Maurorum an post eorum conuersionem seruandæ sint: & an ipsorum iuramenta eos ligent. Et quid de iud. p. 76. n. 1. 2. 3. & 4
Secreta commissa in confessione sacramentali nunquam sunt reuelanda. pag. 37. num. 16. & 17
Securitas concessa non implenti promissa in assecuratione ei non prodest. p. 183. n. 30
Securitas concessa debitoribus ad quæ debita extendatur. p. 264. n. 7. ad 14
Serui fugientes à Dominis suis furtum faciunt, ac proinde ab Ecclesia extrahuntur. Secus in aliâ re furtiua. p. 344. 46. 47. & 48
Simoniacus an sit Canonicus, qui distributio nes quotidianas intendit tanquam pretium pro diuino officio. p. 193. n. 9
Sortilegia quæ, & quibus penis sint punienda. p. 45. n. 7. & 8
Sortilegia quænam dicantur hæreticalia, & quæ non. p. 46. n. 10. 11. & 12
Sortilegi, Augures, Astrologi, & his credentes quibus penis puniantur iure ciuili, canonico, & regio. p. 48. à n. 1. ad fin.
Sortilegiorum quot sint species. p. 45. n. 5
Sortilegium quid sit. ibid. n. 1. 2. 3. & 4
Sortilegiorum quodplex sit professio. ibid. n. 6
Sponsa de præfenti an comprehendatur sub nomine vxoris. p. 277. n. 1. ad fin.
Statutum, lex vel constitutio Ecclesiæ, Collegij, & c. præcipiens ne admittatur, qui originem duxerint à iudeis, an valeat. pag. 62. à num. 1

T

Terminus inquirendi præfixus à statuto iudicibus, an incipiat incurtere, & c. pag. 41. num. 3
Testes probantes famam debent esse, & c. p. 5. num. 23
Testes requisiti ad probandam infamiam quinam esse debeant. p. 13. n. 7. 8. 9. & 10

Testes ad probanda indicia remota quinam debeant esse. p. 17. n. 1. 2. 3. 4. & 5
Testes primi non admittantur etiam in criminibus exceptis. p. 168. n. 3
Testes singulares fidem non faciunt, & c. p. 169. num. 9
Testes de auditu interposito pariete in causa criminali non probant. ibid. n. 11
Testes alii inhabiles quando admittantur in crimine blasphemia. ibid. n. 11
Testis cotruptus, aut peritrus, & c. d. 1. 6. n. 2
Testis vt faciat iudicium legitimum, & c. ibid. num. 2
Testis interrogatus iudice an teneatur ei veritatem aperire. p. 35. n. 5
Testis, qui vidit homicidium committi, interrogatus à iudice, & c. p. 36. n. 9. & 10
Testis viuis de visu sufficit ad torquendum. ibid. n. 1
Testis in quo casu teneatur veritatem aperire. ibid. n. 12. & 13
Testis contra ius interrogatus an licite possit respondere se factum nescire. ibid. num. 14. & 15
Testis depositio non valet contra mandantem, nisi etiam demandatario deponat. p. 44. n. 1
Testis inimicus nullo in casu admittitur. p. 169. n. 4. 5. 6. & 7
Testis non potest esse in criminalibus ad plenam fidem faciendam minor sexdecim annorum. ibid. n. 8
Testium publicatio in inquisitionibus, quæ sunt pro ingressu Collegiorum, & c. an fieri debeat. p. 29. n. 13
Testium repulsa in crimine blasphemiz an admittatur. p. 168. n. 1. & 2
Thaur vnde dicatur. p. 222. n. 4
Tregua, assecuratio, & pax quæ fuit, & vnde dicantur. p. 250. n. 1. 2. 3
Tregua, & induciæ idem significant. pag. 251. num. 13
Tregua an dicatur rupta ex noua causa interueniente. pag. 253. num. 5. Et quid in foro poli. p. 257. n. 23
Tregua, vel pax inter aliquos facta ex quibus casibus dicatur rupta. pag. 257. num. 1 & seqq.
Treguæ verba quomodo concipi debeant. p. 250. n. 7. 8. 9. & 10
Treguæ inter quos concedi possint. ibid. n. 11. & 12
Treguæ, & securitatis fractores qua pœna puniuntur. p. 251. n. 1. ad fin.
Treguam positam à Principe infringens est proditor, & in quam pœnam incidat. p. 257. n. 7. 8. & 9

V

Vagabundi qua pœna puniantur iure regio. p. 227. n. 7
Vagabundi, *y ladrones*, qua pœna puniantur iuxta legem huius regni. pag. 335. num. 1. 2. 3. 4. & 5
Vagabundus quis proprie dicatur. pag. 327. num. 1. & 2
Vagabundus potest vbique conueniri, & paniri de delicto commisso. pag. 227. num. 3. 4. 5. & 6
Vagabundus an ad locum commissi delicti remitti debeat. p. 328. à n. 1. ad fin.

Ll 3 Vaga

Index Rerum.

- Vagabundus ubi, & quomodo sit citandus. p. 300. n. 1. 2 & 3
- Vasalli an possint à Rege impetrare saluam guardiam contra Dominos propter litem, quam mouent contra ipsos. p. 257. à n. 1. ad num. 6
- Vasallus, qui promisit Domino fidelitatem, perdit feudum propter adulterium cum vxore, vel filia Domini commissum. *ibid.* n. 2
- Verba sacra Scripturae ad iocosa, scurrilia, & inania trahentes, quomodo, & à quibus puniendi. pag. 155. n. 16
- Verba dubia proferens, & aliquo modo excusabilia, an puniendus. p. 157. n. 1
- Victualia an asportari possint infidelibus tempore pacis. 67. à n. 1. ad fin.
- Vidua an teneatur fructus pignoris marito traditi, interim dum sibi dos non soluitur, in fortem principalem computare. pag. 211. n. 28
- Vidua domicilium mariti retinet, & in eius matrimonio permanere dicitur. *ibid.* n. 29
- Vidua an petere possit ab heredibus viri interim dum sibi dos non soluitur, certam quantitatem loco alimentorum intra annum soluti matrimonij. Et quid post annum. p. 264. n. 31. & 32
- Vidua, & contractus quomodo testibus singularibus probati possint. pag. 178. à num. 11. ad fin.
- Vidua an sit ex mutuo aliquid sperare ex mera liberalitate accipientis, etiam si id exprimat. p. 194. n. 10. 11
- Vidua mentalis an obliget ad restituendum, & in quibus casibus. p. 199. n. 1. ad fin.
- Vidua an sit mutuarii cum certis pactis, & conditionibus, quae hic proponuntur. p. 194. à n. 1. ad fin. & p. 197. à n. 1. ad fin.
- Vidua an sit mutuarii cum pacto, & mutuatarius tantum de mutuo in futurum det. p. 196. à n. 1. ad fin.
- Vidua an sit mutuarii cum pacto, vt mutuatarius teneatur conducere, locare, &c. p. 200. n. 1. & 2.
- Vidua est dare mutuum cum pacto tacito, aut expresso alicuius muneris. *ibid.* n. 5
- Vidua est mutuum dare Reipublicae cum pacto vt mutuatarius eximatur à tributis. *ibid.* num. 6
- Vidua an sit accipere beneficium Ecclesiasticum, vel officium publicum concedere, ob mutuum. *ibid.* n. 7. & 8
- Vidua an sit mutuum dare triticum vetus, vt reddatur nouum. *ibid.* n. 10. & 11
- Vidua an sit mutuarii cum onere, vt mutuatarius teneatur reddere pecuniam ratiorem, vel meliorem. *ibid.* n. 12
- Vidua quaestione iuris pendente coram iudice Ecclesiastico, an postea impediatur executio instrumenti publici coram iudice saeculari petita. Et an tunc possit index saecularis inhiberi ab Ecclesiastico. pag. 175. à num. 8. ad fin.
- Vidua mentalem an omnis spes, vel intentio consequendi luctum ex mutuo constituat. p. 192. à n. 1. ad n. 8
- Vidua an adhuc post peractam poenitentiam sine infames ad testimonium, & dignitatem. pag. 180. n. 2
- Vidua qua pena puniatur omnibus iuribus. p. 177. à n. 1. ad n. 10
- Vidua laicus quo pacto efficiatur infamis. p. 180. n. 3
- Vidua, & ceteri creditores haeretici an praeferrantur fisco pro dote, & suis creditis. p. 92. n. 1. 2. 3. & 4
- Vidua viri nobilis ex priuilegio ad quid gaudeat eodem priuilegio. p. 308. n. 24
- Vidua dos an confiscetur propter eius delictum quando, & quomodo. p. 94. n. 18. 19. & 20
- Vidua dos non confiscatur regulariter propter delictum mariti dignum confiscatione suorum bonorum. *ibid.* n. 21. ad n. 35
- Vidua bona paraphernalia non veniunt in confiscationem bonorum mariti ob crimen ab eo commissum. p. 95. n. 36. & 37

